

Izložba Miroslava Benakovića

Izložba skulptura osjećkog kipara (i višestruki restauratora za metal, drvo, staklo i keramiku u Muzeju Slavonije u Osijeku) Miroslava Benakovića prezentirat će raspela i skulpture koje prikazuju dijelove iz ciklusa Kristove muke. Kroz izložbu prezentirat će se simbolika križa kao kršćanskog znaka, ali i kao znaka koji je postojao puno prije formacije kršćanstva (u Egiptu, Indiji, Kini,...). Radionica koja pripada Muzeju Slavonije (gdje radi kao višestruki muzejski preparator za keramiku, metal, drvo i kamen) i privatna radionica istodobno su obrtnička mjesta i umjetnički ateljei, mjesta gdje nastaju pomno promišljena i izvedena skulptorska djela.

Na pitanje u čemu i u kome vidi uzor(e), gdje pronalazi inspiraciju odgovorio je «Nigdje i ni u kome, etnije gradom i izvan grada omogućavaju mi pronalaziti materijal za izradu skulptura, a inspiracija dođe kada dobijem materijal u ruke». I doista, inteligentno i ingeniozno spaja tradicionalne i moderne materijale, iskorištava one materijale koji zbog oštećenja ili drugih nepravilnosti završavaju u smeću. Možemo slobodno zaključiti da potonjima udahnuje život stvarajući oblike i dajući im novi kontekst. Primjerice, iz grane u koju je udario geler granate izradio je lik raspetoga Krista, što bi se moglo protumačiti da je odbačenom i oštećenom komadu drveta Miroslav udahnuo život našivši lik Spasitelja koji je za čovjeka primio najveće udarce i koji je umro radi otkupljenja čovjekove duše. Osjeća materijal onako kako ga osjeća svaka osoba koja stvara rukama. Uspješno izrađuje skulpture od plastike, kombinacije žica i tkanine jednako kao što ih izrađuje od drveta, željeza ili terakote. Osjeća koji materijal može koju priču ispričati, koji može dati bolji uvid u emocionalna stanja figura koje prikazuje. Sklon je ekspresivnom izričaju, ne samo u religioznoj skulpturi, a u nekim profanim temama iz ekspresivnosti proizlazi i karikatura.

Radeći skulpture Krista iz ciklusa Pasije koristi željezo kao materijal i mramor kao podlogu. Služi se iglama, rezačima i brusilicama da bi izradio najsitnije detalje poput kose, kostiju stopala i čeljusti, fizionomije lica. Figure su izdužene, naglašena je mršava i ispačena fizionomija, ne skriva poteze dljetom ili brusilicom koji pojačavaju ekspresivnost koja pak gradi dramatičnost prizora/prikaza, zorno prezentira realnu patnju i bol koju Krist osjeća kao čovjek. Koristeći žice preko kojih djelomično lijepi tkaninu koju potom boja zlatnom bojom sugerira defiguraciju i propadanje mesa, dok duša koja napušta tijelo postaje vječna i besmrtna. Kod Miroslavovih skulptura dolazi do izražaja dualnost prikazivanog i transcendirajućeg, konkretnog i metafizičkog, tjelesnog i božanskog, ono što je u skladu s tumačenjem križa kao simbola koji znači i početak i kraj (smrt-život).

Martina Gavran, mag. hist. art.